

Č. 8510.

Zaměstnanci veřejní. — Školství: * Měl-li profesor střední školy na Slov. přede dnem účinnosti zák. č. 103/26 požitky určité nižší hodn. třídy a platového stupně, zvýšené »osobním přídatkem« na požitky o jednu hodn. třídu a 2 plat. stupně vyšší »po dobu působení na Slovensku«, není porušením jeho práv, provede-li úřad převod do platů podle zák. č. 103/26 ve smyslu předpisů § 180 odst. 4 cit. zák. sice podle oněch požitků vyšších, avšak s omezením, že »převod platí jen pro dobu působení na Slovensku«.

(Nález ze dne 20. března 1930 č. 35.251/28.)

Prejudikatura: Boh. A 7919/29, 7920/29.

Věc: O. K. v P. proti ministerstvu školství a národní osvěty, referátu v Bratislavě o platový převod.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-li byl ve vlastnosti profesora stát. gymnasia v Nitře výnosem škol. referátu v Bratislavě z 24. ledna 1921 s právní platností od 1. září 1920 povolen osobní přídatek ve výši jedné hodn. třídy a dvou stupňů platových s připomenutím, že tento přídatek mu patří pouze po dobu jeho působení na Slovensku. Stejně stalo se při pozdějších platových postupech st-lových, tak zejména výnosem referátu min. škol. v Bratislavě 27. března 1925, když st-li byly poukázány požitky podle VII. hodn. třídy 2. plat. stupně, které mu byly po dobu jeho působení na Slov. až do jinakého opatření zvýšeny o osobní přídatek ve výši jedné hodn. třídy a dvou plat. stupňů na služ. požitky VI. hodn. třídy 4. plat. stupně. Výnosem téhož úřadu z 19. července 1926 byl proveden platový převod st-lův a bylo mu poukázáno služné 6. stupně. Ke st-lovým námitkám, v nichž domáhal se služného 9. stupně, vyslovil žal. úřad nař. rozhodnutím, že st-li byly výnosem z 27. března 1925 zákonitě požitky VII. hodn. třídy 2. stupně po dobu jeho působení na Slov. zvýšeny o osobní přídatek ve výši jedné hodn. třídy a dvou stupňů platových na požitky 4. plat. stupně VI. hodn. třídy, při čemž byl počátek jeho služ. doby započtené pro přiznání vyšších stupňů platových stanoven na 9. březen 1908. Podle plat. zákona a ve smyslu ustanovení výnosu min. škol. z 1. června 1922 č. 71.443 přísluší mu od 1. ledna 1926 základní služné 9. stupně a příslušné činovné a výchovné, při čemž výplata zvláštního slov. drahot. přídatku ročně 1800 Kč zůstává nedotknuta. Při tom bylo však vysloveno, že tento platový převod platí jen pro dobu působení na Slov.

Stížnost spatřuje nezákonnost v omezujícím ustanovení nař. rozhodnutí, že platový převod a termín nároku na platový postup z něho vyplývající platí jen pro dobu st-lova působení na Slov. O stížnosti uvážil nss takto:

Pro převod profesora střední školy do platů podle zák. č. 103/26 rozhoduje podle § 180 odst. 4 mimo jiné výše »požitků hodn. třídy a plat. stupně, v němž« profesor je 1. ledna 1926.

St-l měl 1. ledna 1926 podle výnosu žal. úřadu z 27. března 1925 požitky VII. hodn. třídy 2. plat. stupně; tyto požitky byly mu toliko »po dobu jeho působení na Slov. až do jinakého opatření zvýšeny o osobní přídavek ve výši jedné hodn. třídy a dvou plat. stupňů na služ. požitky VI. hodn. třídy 4. plat. stupně«. Toto zvýšení mělo tedy jenom povahu »osobního přídavku« a platilo jen »po dobu st-lova působení na Slov.«. St-l neměl tudíž 1. ledna 1926 absolutně a bezvýhradně požitky VI. hodn. třídy 4. plat. stupně, nýbrž jenom VII. hodn. třídy 2. plat. stupně.

Na tom nemění nic, že st-l po případě — jak uvedl ve svých námitkách — platil pens. příspěvky z požitků podle VI. hodn. třídy 4. plat. stupně, poněvadž vyměření pensijních příspěvků z určitých požitků neznamená ještě, že ony požitky po zákonu dotyčnému zaměstnanci náležely. Stejně tu nemá význam výměra drah. přídavku a odměny podle zák. č. 289/24, poněvadž ani vyměření drah. přídavku a odměny podle zák. č. 289/24 z toho kterého základu platového nemá toho významu, že by tím bylo uznáno, že ten který zaměstnanec měl na požitky takové právní nárok.

Měl-li však st-l dne 1. ledna 1926 toliko požitky podle VII. hodn. třídy 2. plat. stupně, pak měl také jenom právní nárok na to, aby jeho převod byl proveden na základě požitků VII. hodn. třídy 2. plat. stupně, kdežto onen »osobní přídavek« mohl míti význam jenom s hlediska § 196 plat. zák. pro případnou výměru vyrovnacího přídavku.

Že by převod provedený výnosem žal. úřadu z 19. července 1926 nebyl odpovídal základu k 1. lednu 1926 podle VII. hodn. třídy 2. plat. stupně, netvrdí st-l ani ve stížnosti ani tak netvrdil ve svých námitkách podaných do právě cit. výnosu.

Jestliže tedy min. škol. výnosem z 1. června 1928 č. 71.443 povolilo, aby u státních profesorů a učitelů, kterým přiznán byl osobní přídavek, jímž se jejich požitky doplňovaly v důsledku slovenské nebo podkarpatenské výhody na požitky určitého vyššího stupně téže hodn. třídy nebo na požitky určitého stupně vyšší hodn. třídy, byl proveden převod do nových platů ke dni 1. ledna 1926 se zřetelem k osobnímu přídavku, tedy podle požitků oné hodn. třídy a plat. stupně, na který jejich požitky zmíněným osobním přídavkem byly doplněny, a jestliže žal. úřad podle toho převod st-lův nař. rozhodnutím provedl, byla tím st-li poskytnuta p'atová výhoda, na kterou podle zák. nároku neměl; pak ovšem nemůže také býti zásahem do »práv« st-lových (§ 2 zák. o ss), jestliže uvedeným výnosem min. škol. a podle něho také nař. rozhodnutím zmíněná výhoda, že totiž za základ převodu byly položeny nikoliv požitky podle VII. hodn. třídy 2. stupně, nýbrž podle VI. hodn. třídy 4. stupně, byla poskytnuta s výhradou, že platí jenom pro dobu st-lova působení na Slov.

Č. 8511.

Pojištění pensijní: * Základem pro rozvrh drahotních přídavků k důchodům podle zákona o pensijním pojištění mohou býti ve